

Dziennik Urzędowy C 249

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

14 października 2006

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2006/C 249/01	Sprawa C-235/05 P: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 kwietnia 2006 r. — L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) oraz Revlon (Suisse) SA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Art. 8 ust. 1 lit. b) — Podobieństwo dwóch znaków towarowych — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego FLEXI AIR — Wcześniejszy słowny znak towarowy FLEX — Odmowa rejestracji)	1
2006/C 249/02	Sprawa C-268/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 7 lutego 2006 r. — Giorgio Lebedef przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Zasady dotyczące poziomów, instancji i procedur uzgodnień uzgodnione między większością organizacji związkowych i zawodowych oraz administracją Komisji — Wykluczenie związku zawodowego „Action et Défense” — Oczywista niedopuszczalność)	1
2006/C 249/03	Sprawa C-300/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 6 lipca 2006 r. — Ursula Voß przeciwko Landowi Berlin, przy udziale Vertreterin des Bundesinteresse beim Bundesverwaltungsgericht	2
2006/C 249/04	Sprawa C-302/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacji) w dniu 7 lipca 2006 r. — František Kovalský przeciwko Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov as	2
2006/C 249/05	Sprawa C-306/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Köln (Niemcy) w dniu 14 lipca 2006 r. — Deutsche Telekom AG przeciwko 01051 Telecom GmbH	2
2006/C 249/06	Sprawa C-311/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato w dniu 17 lipca 2006 r. — Consiglio Nazionale degli Ingegneri przeciwko Ministero della Giustizia, Marco Cavallera	3

2006/C 249/07	Sprawa C-329/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy) w dniu 28 lipca 2006 r. — Artur Wiedemann przeciwko Land Baden-Württemberg	3
2006/C 249/08	Sprawa C-340/06: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	3
2006/C 249/09	Sprawa C-341/06 P P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97 Union française de l'express (Ufex) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 4 sierpnia 2006 r. przez Chrono-post SA	4
2006/C 249/10	Sprawa C-342/06 P : Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97 Union française de l'express (Ufex) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 7 sierpnia 2006 r.	5
2006/C 249/11	Sprawa C-348/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 17 sierpnia 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 6 czerwca 2006 r. w sprawie T-10/02 Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	5
2006/C 249/12	Sprawa C-351/06: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	6
2006/C 249/13	Sprawa C-354/06: Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	6
2006/C 249/14	Sprawa C-356/06: Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	7
2006/C 249/15	Sprawa C-358/06: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	7
2006/C 249/16	Sprawa C-359/06: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	7
2006/C 249/17	Sprawa C-364/06: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	8
2006/C 249/18	Sprawa C-426/04 P: Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 25 stycznia 2006 r. — Europejska Agencja Odbudowy przeciwko Norbertowi Schmittowi	8
2006/C 249/19	Sprawa C-451/04: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	8
2006/C 249/20	Sprawa C-185/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	8
2006/C 249/21	Sprawa C-22/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	8
2006/C 249/22	Sprawa C-41/06: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 15 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	9
2006/C 249/23	Sprawa C-105/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	9

2006/C 249/24	Sprawa C-106/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	9
2006/C 249/25	Sprawa C-170/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli — Włochy) — Giuseppina Montoro, Michelangelo Liguori przeciwko Beth Israel Deaconess Medical Center	9
SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI		
2006/C 249/26	Sprawa T-87/94: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 maja 2006 r. — Blom i in. przeciwko Komisji (Skarga o odszkodowanie — Odpowiedzialność pozaumowna — Mleko — Dodatkowa opłata wyrównawcza — Ilość referencyjna — Producenci, którzy podjęli zobowiązanie do niewprowadzania do obrotu — Producenci SLOM 1983 — Niewznowienie produkcji z chwilą wygaśnięcia zobowiązania)	10
2006/C 249/27	Sprawa T-69/06 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 sierpnia 2006 r. — Aughinish Alumina przeciwko Komisji (Środki tymczasowe — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pomoc udzielana przez państwo — Okoliczności niecierpiące zwłoki)	10
2006/C 249/28	Sprawa T-209/06: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2006 r. — European Association of Im- and Exporters of Birds and live Animals i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	11
2006/C 249/29	Sprawa T-211/06: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (słowny znak towarowy „CYBERCREDIT”)	11
2006/C 249/30	Sprawa T-213/06: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (słowny znak towarowy „CYBERGESTION”)	12
2006/C 249/31	Sprawa T-215/06: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2006 r. — American Clothing Associates przeciwko OHIM (graficzny znak towarowy — liść klonowy i litery RW)	12
2006/C 249/32	Sprawa T-217/06: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2006 r. — Arkema i in. przeciwko Komisji	13
2006/C 249/33	Sprawa T-220/06: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2006 r. — JAKO-O przeciwko OHIM — P.I. Fashion (JAKO-O)	14
2006/C 249/34	Sprawa T-222/06: Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji	14
2006/C 249/35	Sprawa T-223/06 P: Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 lipca 2006 r. w sprawie F-102/05 Ole Eistrup przeciwko Parlamentowi Europejskiemu wniesione w dniu 23 sierpnia 2006 r. przez Parlament Europejski	15
2006/C 249/36	Sprawa T-226/06: Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — PTV przeciwko OHIM (MAP&GUIDE The Maware Company)	15
2006/C 249/37	Sprawa T-227/06: Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — RSA Security Ireland przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	15
2006/C 249/38	Sprawa T-228/06: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2006 r. — Giorgio Beverly Hills przeciwko OHIM — WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft (GIORGIO BEVERLY HILLS)	16

2006/C 249/39	SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ Sprawa F-99/06: Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Lopez Teruel przeciwko OHIM	18
---------------	---	----

II Akty przygotowawcze

.....

2006/C 249/40	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 237 z 30.9.2006.	19
---------------	---	----

III Powiadomienia

Sprostowania

2006/C 249/41	Sprostowanie opublikowanego w Dzienniku Urzędowym komunikatu w sprawie T-200/06	20
---------------	---	----

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 kwietnia 2006 r. — L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) oraz Revlon (Suisse) SA

(Sprawa C-235/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Art. 8 ust. 1 lit. b) — Podobieństwo dwóch znaków towarowych — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego FLEXI AIR — Wcześniejszy słowny znak towarowy FLEX — Odmowa rejestracji)

(2006/C 249/01)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal SA (Przedstawiciel: adwokat X. Buffet Delmas d'Autane)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik) oraz Revlon (Suisse) SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 L'Oréal przeciwko OHIM, w którym oddalono jako bezzasadną skargę, wniesioną przez zgłaszającego wspólnotowy słowny znak towarowy „FLEXI AIR” dla towarów należących do klasy 3, o stwierdzenie nieważności decyzji R 0396/2001-4 wydanej przez Czwartą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego w dniu 15 stycznia 2003 r., oddalającą odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, mocą której odmówiono rejestracji tego znaku towarowego w wyniku postępowania w sprawie sprzeciwu wniesionego przez uprawnionego z rejestracji krajowych słownych znaków towarowych „FLEX” dla towarów należących do klas 3 i 34

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) L'Oréal S.A. zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 20.8.2005

Postanowienie Trybunału z dnia 7 lutego 2006 r. — Giorgio Lebedef przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-268/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Urzędnicy — Zasady dotyczące poziomów, instancji i procedur uzgodnień uzgodnione między większością organizacji związkowych i zawodowych oraz administracją Komisji — Wykluczenie związku zawodowego „Action et Défense” — Ocywista niedopuszczalność)

(2006/C 249/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Giorgio Lebedef (Przedstawiciel(-e): G.)

Druga strona (uczestnik/uczestnicy) postępowania: Komisji Wspólnot Europejskich

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie T-191/02 Giorgio Lebedef przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, oddalającej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, w której odstąpiła ona od porozumienia ramowego z dnia 20 września 1974 r. dotyczącego stosunków pomiędzy Komisją a organizacjami związkowymi i zawodowymi i ponownie przyjęła zasady postępowania ustalone w dniu 19 stycznia 2000 r. między większością organizacji związkowych i zawodowych oraz administracją Komisji poziomów, instancji i procedur uzgodnień, których nieważność stwierdzono w wyroku Sądu z dnia 15 listopada 2001 r., w zakresie, w jakim wyklucza ona z uzgodnień związek „Action et Défense”.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone jako niedopuszczalne.
- 2) G. Lebedef ponosi koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 1.10.2006.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 6 lipca 2006 r. — Ursula Voß przeciwko Landowi Berlin, przy udziale Vertreterin des Bundesinteresse beim Bundesverwaltungsgericht

(Sprawa C-300/06)

(2006/C 249/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ursula Voß.

Strona pozwana: Land Berlin.

Przy udziale: Vertreterin des Bundesinteresse beim Bundesverwaltungsgericht

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 141 WE sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym wynagrodzenie za pracę w godzinach ponadwymiarowych wykraczających poza normalny czas pracy jest wypłacane w tej samej wysokości zarówno urzędnikom zatrudnionym w pełnym jak i niepełnym wymiarze czasu pracy, przy czym kwota tego wynagrodzenia jest niższa niż część uposażenia pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, odpowiadająca analogicznemu wymiarowi ich normalnego czasu pracy, jeżeli to głównie kobiety pracują w niepełnym wymiarze czasu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacji) w dniu 7 lipca 2006 r. — František Kovaľský przeciwko Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov as

(Sprawa C-302/06)

(2006/C 249/04)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: František Kovaľský

Strona pozwana: Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov as

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 akapit drugi protokołu do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczący możliwości przyjmowania przez państwa ustaw regulujących korzystanie z własności powinien być interpretowany w ten sposób, że ustawy te mają odpowiadać wymogowi zgodności nie tylko z interesem powszechnym ale także z ogólnymi zasadami prawa międzynarodowego.
- 2) Czy art. 1 protokołu do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności przyznaje ochronę własności osobom fizycznym i prawnym niezależnie od wartości własności.
- 3) W jaki sposób można zdefiniować i skonkretyzować ogólne zasady prawa międzynarodowego w celu zastosowania art. 1 protokołu do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Köln (Niemcy) w dniu 14 lipca 2006 r. — Deutsche Telekom AG przeciwko 01051 Telecom GmbH

(Sprawa C-306/06)

(2006/C 249/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG.

Strona pozwana: 01051 Telecom GmbH.

Pytania prejudycjalne

Czy przepis krajowy stanowiący, że dokonanie przelewem bankowym płatności w celu uniknięcia lub ustania zaistniałej zwłoki dłużnika następuje nie z chwilą uznania na rachunku wierzyciela danej kwoty, lecz z chwilą złożenia przez dłużnika i przyjęcia przez bank polecenia przelewu, przy wystarczającym pokryciu na rachunku lub odpowiednich ramach kredytowych, jest zgodny z art. 3 ust. 1 lit. c) ii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE⁽¹⁾ z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 200, str. 35

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato w dniu 17 lipca 2006 r. — Consiglio Nazionale degli Ingegneri przeciwko Ministero della Giustizia, Marco Cavallera

(Sprawa C-311/06)

(2006/C 249/06)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Consiglio Nazionale degli Ingegneri.

Strona pozwana: Ministero della Giustizia, Marco Cavallera.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 89/48/EWG⁽¹⁾ stosuje się do obywatela włoskiego, który a) ukończył trzyletnie studia inżynierskie we Włoszech; b) uzyskał uznanie dyplomu włoskiego za równoważny stosownemu dyplomowi hiszpańskiemu; c) uzyskał wpis na hiszpańską listę inżynierów, lecz nigdy nie wykonywał tego zawodu w Hiszpanii; d) na podstawie hiszpańskiego dokumentu o uznaniu wystąpił o wpis na listę inżynierów we Włoszech?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy zgodna z dyrektywą 89/48/EWG jest norma wewnętrzna (art. 1 Decreto Legislativo nr 115 z 1992 r.), która nie zezwala na uznanie we Włoszech wydanego przez państwo członkowskie dokumentu stwierdzającego kwalifikacje, który jest owocem wyłącznie uznania wcześniejszego dyplomu włoskiego?

⁽¹⁾ Dz. U. L 19, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy) w dniu 28 lipca 2006 r. — Artur Wiedemann przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-329/06)

(2006/C 249/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arthur Wiedemann.

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 i 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że cofnięcie prawa jazdy przez organ administracyjny w państwie miejsca zamieszkania z powodu braku zdolności do kierowania pojazdu stoi na przeszkodzie wydaniu prawa jazdy przez inne państwo członkowskie i czy państwo miejsca zamieszkania musi co do zasady uznać takie prawo jazdy?
- 2) Czy art. 1 ust. 2, 7 ust. 1a w związku z załącznikiem III, art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/429/EWG należy interpretować w ten sposób, że państwo miejsca zamieszkania nie ma obowiązku uznania prawa jazdy, którego posiadacz po cofnięciu mu prawa jazdy w państwie miejsca zamieszkania, celowo wprowadzając w błąd organ wydający prawo jazdy państwa wydającego prawo jazdy i nie przedstawiając dowodu odzyskania zdolności do kierowania pojazdem, wyłudził prawo jazdy lub uzyskał je działając w porozumieniu z pracownikami organu państwa wydającego?
- 3) Czy art. 1 ust. 2, 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG należy interpretować w ten sposób, że po tym jak organ administracyjny państwa miejsca zamieszkania cofnął prawo jazdy, państwo to może tymczasowo odroczyć uznanie lub zakazać korzystania z prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie, na czas trwania postępowania kontrolnego prowadzonego przez państwo wydające w przedmiocie ewentualnego cofnięcia prawa jazdy uzyskanego z naruszeniem prawa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 237, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-340/06)

(2006/C 249/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: U. Wölker, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 14 lutego 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 41, str. 26-32

Odwwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97 Union française de l'express (Ufex) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 4 sierpnia 2006 r. przez Chronopost SA

(Sprawa C-341/06 P P)

(2006/C 249/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chronopost SA (przedstawiciel: adwokat D. Berlin)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska, La Poste, Union française de l'express (Ufex), DHL International SA, Federal express international (France) SNC, CRIE SA

Żądania wnoszącego odwołanie

W odwołaniu skarżąca wnosi do Trybunału o:

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 czerwca 2006 r., w zakresie, w jakim została w nim stwier-

dzona nieważność decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r.⁽¹⁾ z powodu braku uzasadnienia i naruszenia pojęcia pomocy państwa;

- utrzymanie w mocy pozostałej części wyroku Sądu Pierwszej Instancji, wydanie ostatecznego orzeczenia bez przekazania sprawy do ponownego rozpoznania i stwierdzenie zgodności z prawem decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r.;
- obciążenie skarżących wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi trzy zarzuty na poparcie swojego odwołania.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Sąd naruszył ogólne zasady prawa wspólnotowego, zwłaszcza prawo do rzetelnego procesu sądowego, ponieważ ten sąd nie dawał wszystkich gwarancji wymaganych dla zapewnienia bezstronności, gdyż sędzia pełniący funkcje sędziego sprawozdawcy zaskarżonego wyroku z dnia 7 czerwca 2006 r. był także w składzie sędziowskim, który wydał wyrok – również uchylony przez Trybunał – z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie T-613/97 Ufex i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-4055.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi, że Sąd przekroczył zakres swoich kompetencji i naruszył art. 230 WE i 253 WE, ponieważ dokonał, pod pozorem kontroli uzasadnienia, kontroli zawartości decyzji 98/365/WE Komisji z dnia 1 października 1997 r. dotyczącej pomocy, którą Francja przyznała SFMI-Chronopost (Dz.U. 1998, L 164, str. 37) oraz rzekomych oczywistych błędów w ocenie, które popełniła Komisja w ramach wykonywania swoich uprawnień dyskrecyjnych. Skarżąca zarzuca ponadto Sądowi, że swoją własną oceną zastąpił ocenę Komisji, co stanowi przekroczenie kompetencji i prowadzi do ponownego naruszenia art. 230 i 253 WE.

W trzecim zarzucie skarżąca podnosi wreszcie, że Sąd, że kilkakrotnie naruszył prawo porównując zachowanie przedsiębiorstwa publicznego zajmującego monopolistyczną pozycję z przedsiębiorstwem prywatnym, stosując orzecznictwo dotyczące relacji pomiędzy spółką dominującą a istniejącymi spółkami zależnymi do przypadku utworzenia przedsiębiorstwa przez spółkę dominującą i wyprowadzając wniosek o istnieniu korzyści po stronie SAMI, wynikającej z przejęcia od Postadex do swojej księgowości jej klientów. Sąd naruszył z tych względów art. 87 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164, str. 37

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97 Union française de l'express (Ufex) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 7 sierpnia 2006 r.

(Sprawa C-342/06 P)

(2006/C 249/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: La Poste (przedstawiciel: adwokat H. Lehman)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska, Chronospost SA, Union française de l'express (Ufex), DHL International SA, Federal express international (France) SNC, CRIE SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 czerwca 2006 r., w którym stwierdził on nieważność decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r. dotyczącej pomocy, którą Francja przyznała SFMI-Chronopost⁽¹⁾, w zakresie, w jakim uznała ona, że ani pomoc logistyczna i handlowa udzielona przez La Poste swojej spółce zależnej, to jest SFMI-Chronopost, ani przeniesienie klientów usługi Postadex, nie stanowiły pomocy państwa przyznanej na rzecz SFMI-Chronopost
- obciążenie l'Union française de l'express i spółek DHL International, Federal express international i CRIE kosztami La Poste poniesionymi w postępowaniu przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca przytacza trzy zarzuty na poparcie swojego dowołania.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi naruszenie przez Sąd art. 6 UE i art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, ponieważ ten sąd nie dawał wszystkich gwarancji wymaganych dla zapewnienia bezstronności, gdyż sędzia pełniący funkcje sędziego sprawozdawcy zaskarżonego wyroku z dnia 7 czerwca 2006 r. był także przewodniczącym składu sędziowskiego, który wydał wyrok uchylony przez Trybunał z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie T-613/97 Ufex i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-4055.

W drugim zarzucie, który składa się z dwóch części, skarżąca podnosi, że Sąd kilkakrotnie naruszył prawo i dopuścił się uchybień proceduralnych. Z jednej strony Sąd nie orzekł, iż zarzuty, które nie znajdowały się w pierwotnej skardze skarżą-

cych, były niedopuszczalne i zbadał je naruszając art. 48 ust. 2 regulaminu Sądu. Z drugiej strony ten sąd naruszył prawo, gdyż niesłusznie uznał, że przeniesienie na spółkę zależną działalności gospodarczej z natury stanowi pomoc państwa. Sąd w szczególności naruszył to pojęcie pomocy państwa nie uwzględniając szczególnej sytuacji przeniesienia na spółkę zależną działalności gospodarczej prowadzonej wcześniej przez państwo i nie określając skutków, jakie na rynku miał zbadany środek.

W trzecim zarzucie skarżąca zarzuca wreszcie Sądowi, że nałożył na Komisję nadmierny obowiązek uzasadnienia, naruszając zarówno art. 88 WE, który przyznaje Komisji szeroki zakres swobodnego uznania w zakresie złożonych ocen gospodarczych, jak i art. 253 WE, który nie wymaga, aby uzasadnienie decyzji oddalającej skargę do Komisji było tak dokładne jak raport z ekspertyzy księgowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164, str. 37

Odwołanie wniesione w dniu 17 sierpnia 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 6 czerwca 2006 r. w sprawie T-10/02 Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-348/06 P)

(2006/C 249/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Martin, F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Marie-Claude Girardot

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 czerwca 2006 r. w sprawie T-10/02;
- zasądzenie od Komisji kwoty 23.917,4 EUR na rzecz M.-C. Girardot;
- orzeczenie, iż każda ze stron zostaje obciążona własnymi kosztami poniesionymi zarówno w postępowaniu odwoławczym jak i przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi tylko jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 236 WE i warunków powstania odpowiedzialności Komisji. Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi błędną wykładnię pojęcia utraty „szansy” zatrudnienia oraz pojęcia utraty „gwarancji” zatrudnienia naruszającą granice swobody oceny, z których Komisja tradycyjnie korzysta w dziedzinie zatrudnienia i w konsekwencji błędne wyliczenie kwoty należnej od Komisji tytułem odszkodowania za utratę szansy zatrudnienia spowodowaną wydaniem przez tą instytucję bezprawnej decyzji. Zdaniem Komisji jedynie rzeczywista i określona szkoda mogą prowadzić do powstania roszczenia o odszkodowanie. Otóż w niniejszej sprawie jedyną rzeczywistą i określoną szkodą, której powstanie spowodowała Komisja, jest szkoda wynikająca z braku wyboru kandydatury zainteresowanej przez Komisję a nie szkoda wynikająca z utraty hipotetycznego wynagrodzenia.

Ponadto Komisja podnosi, że kryterium utraty wynagrodzenia przyjęte przez Sąd dla wyliczenia szkody podlegającej naprawieniu jest hipotetyczne, ponieważ jeżeli w odnośnym okresie zainteresowana byłaby zatrudniona przez innego pracodawcę aniżeli instytucje wspólnotowe i otrzymywałaby wynagrodzenie wyższe aniżeli to, które mogłaby rzeczywiście otrzymywać w Komisji, to nie powstałaby żadna utrata wynagrodzenia wymagająca naprawienia. W związku z tym Komisja uważa, że metoda przyjęta przez Sąd może również powodować dyskryminację innych kandydatów tego samego naboru w zależności od tego, czy otrzymują oni wynagrodzenie wyższe aniżeli to, na które mieli szansę otrzymać w konsekwencji naboru.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-351/06)

(2006/C 249/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i I. Kaufmann-Bühler, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

— Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy 2003/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych⁽¹⁾ nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu transpozycji tej

dyrektywy, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji.

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 lipca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-354/06)

(2006/C 249/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Hottiaux, F. Simonetti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

W skardze strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, iż nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/35/WE upłynął w dniu 25 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 156, str. 17

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-356/06)

(2006/C 249/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Schima, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 lipca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 345, str. 97

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-358/06)

(2006/C 249/15)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i B. Schima)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/105/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r.

zmieniającej dyrektywę Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do wewnętrznego porządku prawnego upłynął w dniu 1 lipca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31 grudnia 2003 r., str. 97.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-359/06)

(2006/C 249/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: V. Kreuzschitz, I. Kaufmann-Bühler, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2001/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/655/EWG dotyczącą minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Austrii uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy wygasł w dniu 19 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 195, str. 46.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-364/06)

(2006/C 249/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy 2002/15/WE wygaś w dniu 23 marca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 80, str. 35

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 25 stycznia 2006 r. — Europejska Agencja Odbudowy przeciwko Norbertowi Schmittowi

(Sprawa C-426/04 P)⁽¹⁾

(2006/C 249/18)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 04.12.2004 r.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-451/04)⁽¹⁾

(2006/C 249/19)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 z 18.12.2004 r.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-185/05)⁽¹⁾

(2006/C 249/20)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 23.7.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-22/06)⁽¹⁾

(2006/C 249/21)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006

**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 15 maja 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-41/06) ⁽¹⁾

(2006/C 249/22)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 maja 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-106/06) ⁽¹⁾

(2006/C 249/24)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 maja 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-105/06) ⁽¹⁾

(2006/C 249/23)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 czerwca
2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejury-
cjalnym złożony przez Tribunale di Napoli — Włochy) —
Giuseppina Montoro, Michelangelo Liguori przeciwko
Beth Israel Deaconess Medical Center**

(Sprawa C-170/06) ⁽¹⁾

(2006/C 249/25)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 17.6.2006

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 maja 2006 r. — Blom i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-87/94) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Odpowiedzialność pozaumowna — Mleko — Dodatkowa opłata wyrównawcza — Ilość referencyjna — Producenci, którzy podjęli zobowiązanie do niewprowadzania do obrotu — Producenci SLOM 1983 — Niewznowienie produkcji z chwilą wygaśnięcia zobowiązania)

(2006/C 249/26)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: J.C. Blom (Blokker, Niderlandy) oraz pozostali skarżący, których nazwiska są podane w załączniku do wyroku (Przedstawiciele: początkowo H. Bronkhorst i E. Pijnacker Hordijk, a następnie E. Pijnacker Hordijka)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (Przedstawiciele: A. Brautigam i A.-M. Colaert, działający w charakterze pełnomocników, następnie przez A.-M. Colaert) i Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: T. van Rijn, pełnomocnik, wspierany przez adwokata H.-J. Rabego, następnie T. van Rijn)

Przedmiot sprawy

Skarga o odszkodowanie, na podstawie art. 178 traktatu WE (obecnie art. 235 WE) i art. 215 akapit drugi traktatu WE (obecnie art. 288 akapit drugi WE), z tytułu szkody poniesionej rzekomo przez skarżącego z powodu uniemożliwienia mu wprowadzania do obrotu mleka na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. dotyczącego zasad zastosowania opłaty zgodnie z art. 5c rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 90, str. 13), zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1371/84 z dnia 16 maja 1984 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej określonej w art. 5c rozporządzenia nr 804/68 (Dz.U. L 132, str. 11)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona w odniesieniu do J. C. Bloma.
- 2) Skarżący zostaje obciążony kosztami.

- 3) Rozstrzygnięcie skargi w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim została ona wniesiona przez skarżących, których nazwiska są podane w załączniku, nastąpi w terminie późniejszym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 26.3.1994 r.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 sierpnia 2006 r. — Aughinish Alumina przeciwko Komisji

(Sprawa T-69/06 R)

(Środki tymczasowe — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pomoc udzielana przez państwo — Okoliczności niecierpiące zwłoki)

(2006/C 249/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irlandia) (przedstawiciele: J. Handoll i C. Waterson, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Khan i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy (Dz.U. L 119, str. 12), w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2006 r. — European Association of Im- and Exporters of Birds and live Animals i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-209/06)

(2006/C 249/28)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: European Association of Im- and Exporters of Birds and live Animals, Vereniging van Im- en Exporteurs van Vogels en Hobbydieren, Willem Plomp, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Plomps Vogelhandel en Marinus Borgstein (przedstawiciel: adwokat J. Wouters)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/522/WE z dnia 25 lipca 2006 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący stowarzyszeniami promującymi interesy importerów i eksporterów ptactwa i innych zwierząt domowych oraz importerami i eksporterami, między innymi, ptactwa, kwestionują decyzję Komisji 2006/522/WE⁽¹⁾.

Skarżący twierdzą, że sporna decyzja nie jest konieczna, ponieważ istniejące przepisy o kwarantannie zapewniają odpowiednią ochronę.

Podnoszą oni również, iż decyzja ta jest sprzeczna z zasadą ostrożności, ponieważ Komisja nie oparła się na możliwie najpełniejszych dowodach naukowych.

Całkowity zakaz przywozu jest środkiem niewspółmiernym w świetle faktycznego kontekstu wydania decyzji, a w szczególności faktu zakażenia ptasią grypą ptaków pochodzących z Tajwanu.

Skarżący argumentują poza tym, że Komisja nadużyła władzy oraz że rzeczywistym powodem rozszerzenia środków ochronnych było oczekiwanie Komisji na sprawozdanie panelu ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Podjęte działania mają ponadto charakter dyskryminujący, ponieważ drób jest wyłączony z ich zakresu przedmiotowego.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2006/522/WE z dnia 25 lipca 2006 r. zmieniająca decyzje 2005/759/WE i 2005/760/WE dotyczące niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz przemieszczania niektórych żywych ptaków do Wspólnoty (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3303) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2006 L 205, str. 28).

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (słowny znak towarowy „CYBERCREDIT”)

(Sprawa T-211/06)

(2006/C 249/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Européenne de traitement de l'information SAS (Euro-Information (Strasburg, Francja) (Przedstawiciele: A. Jacquet, J. Schouman i P. Greffe, avocats)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie R 66/2006-1, na mocy której odmówiono rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego CYBERCREDIT nr 4 114 336 dla wszystkich towarów i usług zgłoszonych w ramach klas 9, 36 i 38,
- rejestracja zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego CYBERCREDIT nr 4 114 336 dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CYBERCREDIT” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 4 114 336)

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca podnosi, że wbrew temu, co stwierdziła Izba Odwoławcza OHIM w zaskarżonej decyzji, jej znak towarowy jest arbitralny i ma wystarczająco odróżniający charakter wymagany przez rozporządzenie Rady nr 40/94 w stosunku do zgłoszonych towarów i usług.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2006 r. — American Clothing Associates przeciwko OHIM (graficzny znak towarowy — liść klonowy i litery RW)

(Sprawa T-215/06)

(2006/C 249/31)

Język skargi: francuski

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (słowny znak towarowy „CYBERGESTION”)

(Sprawa T-213/06)

(2006/C 249/30)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Européenne de traitement de l'information SAS (Euro-Information (Strasburg, Francja) (Przedstawiciele: A. Jacquet, J. Schouman i P. Greffe, avocats)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 maja 2006 r. w sprawie R 68/2006-1, na mocy której odmówiono rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego CYBERGESTION nr 4 114 716 dla wszystkich towarów i usług zgłoszonych w ramach klas 9, 36 i 38,
- rejestracja zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego CYBERGESTION nr 4 114 716 dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CYBERGESTION” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 4 114 716)

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca podnosi, że wbrew temu, co stwierdziła Izba Odwoławcza OHIM w zaskarżonej decyzji, jej znak towarowy jest arbitralny i ma wystarczająco odróżniający charakter wymagany przez rozporządzenie Rady nr 40/94 w stosunku do zgłoszonych towarów i usług.

Strony

Strona skarżąca: American Clothing Associates (Evergem, Belgia) (Przedstawiciele: adwokaci P. Maeyaert i N. Clarembeaux)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 maja 2006 r. w sprawie R 1463/2005-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy, na który składają się wyobrażenie liścia klonowego i litery RW, dla towarów należących do klas 18, 25 i 40 (zgłoszenie nr 2 785 368)

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca wskazuje przede wszystkim na naruszenie art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady nr 40/94 oraz art. 6 tej konwencji paryskiej, przejawiające się w tym, że Izba Odwoławcza OHIM nie wzięła pod uwagę całościowego wrażenia wywoływanego przez zgłoszony znak towarowy i dopuściła się błędów oceniając, iż wchodzący w skład znaku liść klonowy imituje godło. Skarżąca twierdzi również, że Izba Odwoławcza nieprawidłowo odmówiła wzięcia pod uwagę renomy znaku przy badaniu, czy wystąpiła bezwzględna podstawa odmowy rejestracji przewidziana w art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2006 r. — Arkema i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-217/06)**

(2006/C 249/32)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strony skarżące: Arkema France SA (Puteaux, Francja), Altuglas International SA (Puteaux, Francja) i Altumax Europe SAS (Puteaux, Francja) (Przedstawiciele: adwokaci A. Winckler, S. Sorinas i P. Geffriaud)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie na podstawie art. 230 WE nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie COMP/F/38.645 w zakresie dotyczącym spółki Arkema;
- ewentualnie, na podstawie art. 229 WE, uchylenie lub obniżenie kwoty grzywny nałożonej na nią w tej decyzji;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r. (sprawa COMP/F/38.645 — Metakrylany) w zakresie, w jakim pociągnięto w niej spółki dominujące skarżące do odpowiedzialności za naruszenie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia o EOG, popełnione przez skarżącą poprzez uczestniczenie w szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze metakrylanów, na które składały się: dyskusje w sprawie cen; zawieranie, wprowadzanie w życie i nadzorowanie porozumień cenowych, wymiana informacji ważnych pod względem handlowym i poufnych informacji dotyczących rynku lub przedsięwzięć, jak również uczestniczenie w regularnych spotkaniach i utrzymywanie innego rodzaju kontaktów w celu ułatwienia naruszenia. Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o obniżenie kwoty grzywny, jaka została na nią nałożona w zaskarżonej decyzji.

Na poparcie żądania głównego skarżąca podnosi, że przypisując jej spółkom dominującym odpowiedzialność za naruszenie popełnione przez nią, i to jedynie na podstawie zwykłego domniemania związanego z faktem, że w czasie zdarzeń leżących u podstaw zaskarżonej decyzji spółki te posiadały niemal wszystkie udziały w jej kapitale, Komisja popełniła błędy co do prawa i okoliczności faktycznych przy zastosowaniu uregulowań dotyczących przypisania spółce dominującej odpowiedzialności za naruszenie popełnione przez spółkę zależną oraz naruszyła zasadę niedyskryminacji.

Skarżąca uważa ponadto, że nie udzielając odpowiedzi na podniesione przez skarżącą w trakcie postępowania administracyjnego argumenty mające na celu wykazanie, że była ona całkowicie niezależna w określaniu swojej polityki handlowej mimo tego, że w chwili zdarzeń leżących u podstaw zaskarżonej decyzji spółki dominujące posiadały niemal wszystkie udziały w jej kapitale, Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia ciąży na niej na podstawie art. 253 WE oraz zasadę dobrej administracji.

Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na nią w zaskarżonej decyzji. Na poparcie tych żądań skarżąca podnosi kilka zarzutów, w tym błędy co do prawa i okoliczności faktycznych, które miała popełnić Komisja przy ustalaniu kwoty wyjściowej grzywny. Skarżąca podnosi, że kwota grzywny jest nadmierna, ponieważ jej zdaniem naruszenie miało zaledwie bardzo ograniczony wpływ na właściwe rynki produktów. Skarżąca twierdzi dodatkowo, że Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia oraz zasadę dobrej administracji, ponieważ uznała, iż w celu określenia kwoty wyjściowej grzywny nałożonej na skarżącą nie należało uwzględniać rzeczywistego wpływu naruszenia na rynek.

Skarżąca stwierdza ponadto, że Komisja popełniła błędy faktyczne i błędy co do prawa w związku z podwyższeniem o 200 % kwoty wyjściowej grzywny z tytułu skutku odstrasającego w oparciu o obroty jej spółki dominującej w tym okresie, ponieważ — zdaniem skarżącej — odpowiedzialności za naruszenie nie można było przypisać tej spółce dominującej z uwagi na to, że w tym okresie skarżącą była niezależna pod względem handlowym, a personel kierowniczy spółek dominujących nie uczestniczył w spornych praktykach.

Skarżąca twierdzi również, że w celu zwiększenia kwoty nałożonej na nią grzywny Komisja uwzględniła kary nałożone na nią w 1984 r., 1986 r. i w 1994 r. i w ten sposób w sposób oczywisty nadużyła pojęcia powtarzającego się naruszenia, niezgodnie z zasadą legalności sankcji i pewności prawa. Skarżąca dodaje, że stosując zasadę powtarzających się naruszeń Komisja naruszyła zasadę *ne bis in idem* oraz zasadę proporcjonalności, ponieważ istnienie wcześniejszych kar było kilkakrotnie uwzględniane przez Komisję w jej ostatnich decyzjach.

Skarżąca stwierdza ponadto, że Komisja popełniła błąd co do okoliczności faktycznych, ponieważ nie przyznała jej obniżenia grzywny z tytułu faktycznego niestosowania niektórych praktyk noszących znamiona naruszenia.

W ostatnim zarzucie skarżąca stwierdza, że przy ustalaniu kwoty grzywny Komisja powinna była uwzględnić z tytułu innych czynników także fakt nałożenia na skarżącą w ostatnim czasie wysokich grzywien.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2006 r. — JAKO-O przeciwko OHIM — P.I. Fashion (JAKO-O)**(Sprawa T-220/06)**

(2006/C 249/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: JAKO-O Möbel und Spielmittel für die junge Familie GmbH (Bad Rodach, Niemcy) (Przedstawiciel: adwokat E. Bertram)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: P.I. Fashion B.V. (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 14 czerwca 2006 r. (sprawa R 1178/2005-2);
- odrzucenie sprzeciwu nr B 553695 wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2395564;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „JAKO-O” dla towarów i usług należących do klas 3, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 39 i 41 (mydła, środki perfumeryjne, olejki eteryczne, kosmetyki) — zgłoszenie nr 2395564.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: P.I. Fashion B.V.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy „LAGERFELD JAKO” dla towarów i usług należących do klasy 3.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w zakresie dotyczącym zakwestionowanych towarów.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/09.

Skarżąca twierdzi, że wcześniejszy znak towarowy i zgłoszony znak towarowy nie wykazują ani fonetycznego ani wizualnego ani koncepcyjnego podobieństwa, i w związku z tym nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu wymienionego wyżej artykułu. Zdaniem skarżącej prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd zmniejsza również renoma, jaką wśród przeciętnych konsumentów cieszy się element LAGERFELD, który należy postrzegać jako element dominujący znaku.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji**(Sprawa T-222/06)**

(2006/C 249/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności memorandum Komisji Europejskiej, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej z dnia 6.06.2006 r. nr 04673 - Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach - dotyczącego wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Ref. Program DOCUP Piemont (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 007)
- stwierdzenie nieważności wszelkich wcześniejszych aktów związanych lub wydanych na jej podstawie i obciążenie Komisja kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty w tej sprawie są zbliżone do przywołanych w sprawie T-345/04 Republika Włoska przeciwko Komisji (1)

(1) Dz.U. C 262, z 23.10.2004, str. 55

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 lipca 2006 r. w sprawie F-102/05 Ole Eistrup przeciwko Parlamentowi Europejskiemu wniesione w dniu 23 sierpnia 2006 r. przez Parlament Europejski

(Sprawa T-223/06 P)

(2006/C 249/35)

Język postępowania: duński

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (Strasburg, Francja) (przedstawiciel: H. von Herten i L. Knudsen, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Ole Eistrup

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej;
- rozstrzygnięcie sporu przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że zarzut niedopuszczalności podnoszony przez wnoszącego odwołanie jest zasadny;
- odrzucenie skargi wniesionej przez Ole'go Eistrupa jako niedopuszczalnej;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zgodnie z przepisami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania Parlament Europejski podnosi, iż nie odrzucając skargi O. Eistrup'a, pomimo tego, że pozew nie był opatrzony odręcznym podpisem pełnomocnika skarżącego, lecz faksymile odtwarzającym jego podpis, Sąd do spraw Służby Publicznej dopuścił się naruszenia art. 43 §1 akapit pierwszy regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Parlament Europejski podnosi także, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył zasadę pewności prawa w związku z uzależnieniem zastosowania art. 43 §1 akapit pierwszy regulaminu od tego czy miało miejsce ewentualne nieproporcjonalne naruszenie zasady dostępu do wymiaru sprawiedliwości. W ten sposób nie można będzie przewidzieć w jakich wypadkach skarga jest dopuszczalna.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — PTV przeciwko OHIM (MAP&GUIDE The Maware Company)

(Sprawa T-226/06)

(2006/C 249/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PTV Planung Transport Verkehr AG (Karlsruhe, Niemcy) (Przedstawiciel: F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 czerwca 2006 r. (sprawa R 1175/2005-1),
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MAP&GUIDE The Mapware Company” dla towarów i usług z klas 9, 16 i 42

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — RSA Security Ireland przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-227/06)

(2006/C 249/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RSA Security Ireland Ltd (Shannon, Irlandia) (Przedstawiciele: B. Conway, Barrister i S. Daly, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 888/2006 z dnia 16 czerwca 2006 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej z uwagi na to, że towar skarżącej nie został zaklasyfikowany dla potrzeb klasyfikacji taryfowej w Nomenklaturze Scalonej poprzez odniesienie do obiektywnych cech i właściwości towaru.
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 888/2006 z uwagi na fakt, że jego przyjęcie było wynikiem nadużycia władzy przez Komisję lub/i naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.
- stwierdzenie, że klasyfikacja taryfowa towaru powinna być dokonana na podstawie nieodłącznej cechy towaru, który ma charakter maszyny do automatycznego przetwarzania danych i powinien zostać zaklasyfikowany do działu 8471 Nomenklatury Scalonej.
- ewentualnie stwierdzenie, że istotną cechą towaru jest jego szczególna zdolność do generowania i przetwarzania matematycznych obliczeń określonych przez użytkownika w dniu zakupu oraz że towar powinien być w rezultacie zaklasyfikowany, jako urządzenie liczące, do działu 8470 Nomenklatury Scalonej.
- stwierdzenie, że zgodnie z przyjętymi zasadami klasyfikacji towarów na potrzeby celne, urządzenie zabezpieczające umożliwiające dostęp do rekordów przechowywanych w pamięci maszyny do automatycznego przetwarzania danych lub w inny sposób, nie stanowi istotnej cechy towaru.
- nakazanie zwrotu na rzecz skarżącej ceł zapłaconych przez nią z tytułu przywozu towaru do Wspólnoty od dnia wejścia w życie rozporządzenia nr 888/2006 wraz z odsetkami.
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca dokonuje przywozu i sprzedaży towaru „RSA SecurID authenticator” we Wspólnocie. Spółka zwraca się o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji nr 888/2006⁽¹⁾, w którym towar został zaklasyfikowany do pozycji 8543 Nomenklatury Scalonej.

Skarżąca twierdzi, że Komisja, przyjmując rozporządzenie nr 888/2006, nie zidentyfikowała istotnych cech towaru i że w opisie towarów w załączniku do rozporządzenia nr 888/2006 błędnie określiła ona towar jako „urządzenie zabezpieczające” i jako urządzenie „[które] umożliwia użytkownikowi dostęp do

rekordów przechowywanych w pamięci maszyny ADP”. Skarżąca uważa, że takie uchybienie stanowi naruszenie prawa, które powinno prowadzić do stwierdzenia nieważności rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/2006 z dnia 16 czerwca 2006 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej (Dz.U. L 165, str. 6).

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2006 r. — Giorgio Beverly Hills przeciwko OHIM — WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft (GIORGIO BEVERLY HILLS)

(Sprawa T-228/06)

(2006/C 249/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Beverly Hills Inc. (Cincinnati, USA)
(Przedstawiciel: adwokat M. Schaeffer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH (Hagen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 21 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych R 107/2005-2 i R 187/2005-2 w zakresie, w jakim oddalono w niej odwołanie nr R 187/2005-2;
- odrzucenie sprzeciwu B 57259 z dnia 6 lipca 1998 r. w zakresie, w jakim został on uwzględniony w decyzji nr 4157/2004 wydanej przez Wydział Sprzeciwów w dniu 10 grudnia 2004 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania przed Urzędem Harmonizacji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „GIORGIO BEVERLY HILLS” dla towarów należących do klas 3, 14, 18 i 25 — zgłoszenie nr 417 709

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy i wspólnotowy graficzny znak towarowy „GIORGIO” dla towarów należących do klas 18, 24 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w części dotyczącej zakwestionowanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Brak dostatecznego prawdopodobieństwa pomylenia będących w konflikcie znaków towarowych z uwagi na to, że nie występuje wymagane podobieństwo znaków.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Lopez Teruel przeciwko OHIM**(Sprawa F-99/06)**

(2006/C 249/39)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Adelaida Lopez Teruel (El Casar, Hiszpania)
(Przedstawiciele: G. Vandersanden, L. Levi i C. Ronzi, avocats)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 20 października 2005 r. wydanej w następstwie opinii rozjemcy, o którym mowa w art. 59 ust. 1 regulaminu pracowniczego;
- o ile istnieje taka potrzeba, uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 17 maja 2006 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącą w dniu 20 stycznia 2006 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędnik OHIM, przedstawiła zaświadczenia lekarskie usprawiedliwiające jej nieobecność w pracy od dnia 7 kwietnia

do dnia 7 sierpnia 2005 r. Ważność tych zaświadczeń została zakwestionowana przez OHIM, który poddał skarżącą kontrolom lekarskim. Na ich podstawie OHIM nakazał skarżącej stawienie się w miejscu pracy w dniu 2 sierpnia 2005 r. Postępowanie arbitrażowe, rozpoczęte na wniosek skarżącej zgodnie z art. 59 ust. 1 regulaminu pracowniczego potwierdziło nieprawidłowości w zakresie nieobecności skarżącej.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty, z czego pierwszy dotyczy naruszenia akapitu piątego i szóstego wyżej przywołanego przepisu. Odnośnie do akapitu piątego skarżąca kwestionuje obliczenia dni nieobecności, które OHIM zakwalifikował jako nieusprawiedliwione w związku z kontrolami lekarskimi. Odnośnie do akapitu szóstego skarżąca uważa, że organ powołujący nieprawidłowo przystąpił do jednostronnego wyznaczenia rozjemcy, podczas gdy nie istniała niezgoda pomiędzy lekarzem instytucji a lekarzem skarżącej co do wyznaczenia trzeciego lekarza. Ponadto pięciodniowy termin, określony w tym akapicie rozpoczyna bieg dopiero od chwili, gdy lekarz instytucji nawiązuje kontakt z lekarzem urzędnika. Pomocniczo podnosi ona, że termin ten nie jest bezwzględnie obowiązujący.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi błąd uzasadnienia oraz nieprawidłowość opinii rozjemcy, gdyż wnioski ujęte w jego opinii nie są spójne z ustaleniami medycznymi w niej zawartymi.

W trzecim zarzucie skarżąca podnosi naruszenie obowiązku staranności, zasady dobrej administracji, zasady przejrzystości oraz prawa do obrony.

III

(Powiadomienia)

(2006/C 249/40)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>

SPROSTOWANIA**Sprostowanie opublikowanego w Dzienniku Urzędowym komunikatu w sprawie
T-200/06**

(2006/C 249/41)

Przewidziany w art. 24 § 6 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji komunikat, opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w sprawie T-200/06 IBERDROLA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, był przedmiotem dwóch kolejnych publikacji, odpowiednio w dniach 16 (Dz.U. C 224, str. 49) i 30 września 2006 r. (Dz.U. C 237, str. 9).

W świetle przepisów art. 116 § 6 regulaminu Sądu należy zaznaczyć, że ostatnia z wymienionych publikacji tego komunikatu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jest jedyną, którą należy brać pod uwagę przy obliczaniu terminu określonego w art. 115 § 1 regulaminu.
